

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>06.12.2019 г. – н. д. № 694/2019 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 142 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. Р. С. и Х. Г. Х. срещу въззивна присъда от 21.12.2018 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 1896/2014 г. Х. Г. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК и по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1 т. 4, т. 6, ал. 3 т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, а И. Р. С. е признат за невиновен и оправдаван за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1, т. 4, т. 6 ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 ал. 1 от НК.</p> <p>С атакуваната присъда на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г. е отменена първоинстанционната, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 7 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева; - Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК е осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. 6 ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК и осъден на 4 години и 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 8 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4 000 лева. На основание чл. 	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>70, ал. 7 от НК е постановено отделно изтърпяване на остатъка от наложеното на Х. Г. Х. общо наказание с определение № 44 от 12.11.2002 г. по н.о.х.д. № 207/1999 г. на Окръжен съд – Ямбол от 5 години, 7 месеца и 28 дни.</p> <p>В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1 т. 1 – т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. Р. С. е отправено искане за неговото оправдаване, а при условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивния съдебен акт, намаляване размера на наложеното наказание и приложение на чл. 66, ал. 1 от НК. В жалбата на Х. Г. Х. е отправено искане за отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от този съд.</p>	
<p>13.12.2019 г. – н. д. № 1088/2019 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите срещу решение № 46 от 10.06.2019 г. по н.о.х.д. № 406/2018 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 05.05.2017 г. по н.о.х.д. 1423/2015 г. на СНС подсъдимият Д. Ч. Д. е признат за виновен, че е ръководил ОПГ с участници М. С. У. Б. и П. Г. Б., създадена с цел да върши в чужбина престъпления по чл. 354а, ал. 1, ал. 2 НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК вр. чл. 54, ал. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 10 години. Със същата присъда М. С. У. Б. е признат за виновен в това, че е участвал в ОПГ с ръководител Д. Ч. Д. и участник П. Г. Б., създадена с цел да върши в чужбина престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК вр. чл. 54, ал. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 8 години. На същото основание П. Г. Б. е признат за виновен в това, че е участвал в ОПГ с ръководител Д. Ч. Д. и участник М. С. У. Б. и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 9 години.</p> <p>Въззивното решение по в.н.о.х.д. № 406/2018 г. на АСНС изменя първоинстанционната присъда, като намалява размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, съответно за подсъдимия Д. Ч. Д. от 10 години на 2 години и 6 месеца, за П. Г. Б. от 9 години на 2 години, за подсъдимия М. С. У. Б. от 8 години на 2 години.</p> <p>В касационните жалби се отправят искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция, както и за намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>20.01.2020 г. – н. д. № 1150/2019 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 321 и чл. 339 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимите срещу решение от 08.07.2019 г. по н.о.х.д. 458/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда от 17.07.2018 г. по н.о.х.д. № 5/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимите М. А.</p>	

А., В. Е. В., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за невиновни да са участвали в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица (ръководител Ц. В. и участници Б. Г., В. В., В. В. и П. Д.) и са оправдани по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3 вр. ал. 2 от НК. Със същата присъда М. А. А., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за виновни в това, че са предали на П. К. огнестрелни оръжия, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 от НК, чл. 54, ал. 1, чл. 37, ал. 1, т. 1а от НК, са осъдени на: за М. А. А. – 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването е отложено за период от 5 години; за В. А. В. – 2,5 години „лишаване от свобода“, отложено за период от 5 години, и за Б. З. Г. – 2 години „лишаване от свобода“, отложено за 5 години. В. Е. В. е признат за виновен в това да е предал на П. К. огнестрелни оръжия без обозначения за марка и модел, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 НК, чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54, ал.1, чл. 37 ал. 1, т. 1а от НК е осъден на наказание от 1 година „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК е наложено най-тежкото наказание от 1 г. „лишаване от свобода“, отложено за период от 3 години.

В касационните жалби от защитниците на подсъдимите се отправят искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция, оправдаване или намаляване на размера на наложеното наказание.

24.01.2020 г. – н. д. № 1027/2019 г., II н.о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., М. Ф. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. срещу решение № 21 от 19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 19/2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 855/2014 г. на СНС.

С присъдата М. Ф. М. е признат за невиновен за ръководене на ОПГ – структурирано трайно сдружение на три или повече лица да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, с участници подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П., като групата е въоръжена и създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК.

Подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за невиновни и оправдани за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ да върши съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, като групата е въоръжена и създадена с користна цел.

Подсъдимите М. Ф. М., И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за виновни за това, че в съучастие помежду си (като съизвършители М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи И. К. Й. и А. А. П.) чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот, с използване на техническо средство и моторно превозно средство направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини, поради което и на основание чл. 195, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 (за М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б.) и ал. 4 (за И. К. Й. и А. А. П.) вр. ал. 1 вр.

чл. 18, ал. 1 от НК са осъдени, както следва: М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. – на по 4 години „лишаване от свобода“, а И. К. Й. и А. А. П. – на по 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“.

Всички подсъдими са признати за невиновни в това да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление и деянието да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа в изпълнение и по решение на ОПГ, и да са повредили преграда, да са ползвали техническо средство, да са действали като съизвършители, както и за квалификациите по т. 9 на ал. 1 на чл. 195 и за чл. 26, ал. 1 от НК, а А. А. П. и И. К. Й. – и по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 2 от НК.

Подсъдимият И. Л. М. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК (държал радиосредства, които излъчват в етера, без да има писмено разрешение за това, издадено от Комисията за регулиране на съобщенията), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 300 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

Подсъдимият Ж. Т. Б. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК (държане на боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“.

Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (държане без надлежно разрешение, с цел разпространение, на високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол), за което му е наложено наказание 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 30 000 лева. Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“. Наложено му е едно общо, най-тежко наказание, а именно 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“.

Подсъдимият И. К. Й. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“ и глоба в размер на 150 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1 т. т. 1 – 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. К. Й. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, а при условията на алтернативност – за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като изпълнението на наказанието бъде отложено по реда на чл. 66 от НК.

В жалбата на И. Л. М. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване изцяло на подсъдимия по повдигнатите му обвинения или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – за приложение на института на условното осъждане (чл. 66, ал. 1 от НК) или намаляване на определеното наказание.

В жалбата на М. Ф. М. е отправено искане за отмяна на решението на АСНС и на осн. чл. 24, ал. 1, т. 1 от

НПК за оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за връщане на делото за ново разглеждане на СНС или АСНС; за изменение на въззивния съдебен акт и намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ или приложение на института на условното осъждане по чл. 66 от НК.

В жалбата на Ж. Т. Б. е отправено искане за оправдаване на подсъдимия, а в алтернатива – за връщане на делото на Специализираната прокуратура поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на досъдебното производство; отмяна на присъдата на СНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда или намаляване на размера на наложеното наказание с приложение на чл. 66 от НК.

В жалбата на А. А. П. са отправени искания за признаването му за невиновен и оправдаване от касационната инстанция по повдигнатите обвинения, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АСНС или изменение на въззивното решение и намаляване на така определените наказания.

24.01.2020 г. – н. д. № 1059/2019 г., II н. о., докладчик: Бисер Гроянов, чл. 159а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимия Д. И. Г. и на негов упълномощен защитник срещу решение от 04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. на АСНС, с което е изменена присъда от 21.07.2016 г. по н.о.х.д. № 1141/2014 г. на СНС.

Делото е за втори път пред касационната инстанция.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на м. октомври 2008 г. до 03.02.2009 г. ръководил в гр. Бургас ОПГ (групата е създадена да върши престъпления по чл. 159а от НК – набиране на лица за извършване на платени секс услуги) с участници В. Щ. И., И. Б. З. и В. Д. Е., поради което и на основание чл. 321, ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът е привел в изпълнение наказанието, наложено с определение за одобряване на споразумение по н.о.х.д. № 820/2007 г. на Районен съд – Бургас.

Със същата присъда подсъдимият В. Щ. И. е признат за виновен за това, че е набрал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като е оправдан по обвинението по чл. 159г, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 66 от НК изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

Съдът признава и подсъдимия В. Д. Е. за виновен в това, че на неустановена дата през м. октомври 2008 г. в гр. Бургас е набрал и на 03.02.2009 г. е транспортирал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, независимо от съгласието му, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК го осъжда на 1 година и 7 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като го оправдава по обвинението по чл. 159в, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решението на ОПГ.

С решение от 18.06.2018 г., по в.н.о.х.д. № 292/2016 г. на АСНС присъдата е изменена, като подсъдимият В. Д. Е. е оправдан по обвинението за набиране на лице за развратни действия и наложеното му наказание е намалено от 1 година и 7 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Въззивната инстанция намалява и наказанията на останалите подсъдими, както следва: на Д. И. Г. – от 3 години на 2 години „лишаване от свобода“, и на В. Щ. И. – от 1 година и 6 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата е отменена в частта, с която е определен типът затворническо заведение. В останалата част съдебният акт е потвърден.

ВКС с решение от 08.02.2019 г. по к.н.д. № 1024/2018 г. отменя въззивното решение в частта, с която подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321 от НК. Делото в отменената част е върнато на АСНС за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на съдебно заседание. ВКС оставя в сила въззивното решение в частта, с която подсъдимият В. Щ. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 159а от НК.

След връщането на делото в АСНС е образувано в.н.о.х.д. № 72/2019 г., по което с решение от 04.07.2019 г. наложеното на подсъдимия Д. И. Г. наказание е намалено от 3 години на 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата на СНС е отменена в частта, в която по отношение на подсъдимия е определен първоначалният тип на затворническо заведение. В останалата ѝ част присъдата на СНС е потвърдена.

В касационните жалби се сочат основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбите на подсъдимия Д. И. Г. и неговия защитник са отправени искания за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, алтернативно – за намаляване размера на наложеното наказание.

27.01.2020 г. – н. д. № 1099/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 321 и чл. 354а от НК

Във Върховния касационен съд ще бъде разгледано дело срещу П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И., И. Л. Е., Х. В. Б., Т. М. С. и М. Б. С. за участие в организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления – придобиване, държане или разпространение на наркотици. Делото е образувано по касационни жалби на петима от осемте подсъдими, а именно – на П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И. и И. Л. Е.

С присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на СНС подсъдимите П. Р. К., М. Ц. П., О. В. И., И. Л. Е. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и осъдени, както следва: П. Р. К. – на 2 години „лишаване от свобода“; М. Ц. П. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“; О. В. И. – на 2 години и 6 месеца; И. Л. Е. – на 1 година и 6 месеца. С присъдата подсъдимите са признати за виновни и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 вр. ал. 1 НК (придобиване, държане или разпространение на наркотици по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ), за което О. В. И. е осъден на 8 години „лишаване от свобода“ и глоба от 20 000 лева; И. Л. Е. – на 7 години „лишаване от свобода“ и глоба от 20 000 лева; подсъдимият М. Ц. П. – на 2 години „лишаване от свобода“; П. Р. К. – на 6 години „лишаване от свобода“;

<p>И. С. Г. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, и Х. В. Б. – на 1 година „лишаване от свобода“. Със същия съдебен акт Т. М. С. е признат за невиновен и оправдан за образуване и ръководене на ОПГ, а М. Б. С. за участие в ОПГ и за съучастие в разпространението на наркотични вещества.</p> <p>С решение от 15.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта за наказанието и режима на изтърпяване по отношение на подсъдимите М. Ц. П. и И. С. Г., като е отложено условно изпълнението на наложените им наказания с изпитателен срок от по 3 години за всеки един от двамата.</p> <p>В касационните жалби се сочат всички касационни основания (нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложените наказания) и се иска при условията на алтернативност отмяна на решението на Апелативния специализиран наказателен съд и оправдаване, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наказанието „лишаване от свобода“, включително и на глобите, и приложение на института на условното осъждане за някои подсъдими, които са осъдени ефективно.</p>	
<p>28.01.2020 г. – н. д. № 999/2019 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решение № 29 от 03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1428/2015 г. на СНС. С нея подсъдимият И. С. Г. е признат за невиновен по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК – придобиване, държане и разпространение на наркотични вещества).</p> <p>В подадения касационен протест се посочват касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати нарушения на материалния закон и на съществени процесуални правила, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>19.02.2020 г. – н. д. № 652/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. срещу решение № 48/11.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 878/2014 г. на СНС подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. са признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговаряне на две лица да вършат в страната или чужбина престъпления – измами). Със същата присъда подсъдимите са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а за подсъдимия Ю. К. С. и по т. 4 вр. чл. 28, ал. 1 НК (измама, извършена от две лица,</p>	

сговорили се предварително за нейното извършване, извършена при условията на продължавано престъпление и са причинени вреди в големи размери, а за подсъдимия Ю. К. С. и при условията на повторност). На Ю. К. С. му е наложено наказание в размер на 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, а на К. Б. К. – 3 години „лишаване от свобода“, като съдът е отложил изпълнението на наказанието за срок от 5 години.

С решението по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС е изменена присъдата на първоинстанционния съд, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е определен „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца за подсъдимия Ю. К. С. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационните жалби се заявяват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.